

ОСТРОВИ

Кураторски текст

“Острови” е проект на международния ансамбъл Construction Choir Collective и на артиста, социален дизайнер и диригент Павел Найденов. Проектът изхожда от споделено съвременно състояние на самота — лична, екзистенциална, политическа и дори космическа — и предлага колективната вокална практика като временно убежище и инструмент за възстановяване на общността.

В епоха на безпрецедентна свързаност, постоянна видимост и алгоритмична принадлежност, общността изглежда едновременно повсеместна и крехка. Въпреки изобилието от мрежи, канали и платформи, социалните хоризонти продължават да се стесняват, страхът от другия се засилва, а принадлежността все по-често се оттегля във все по-малки единици. “Острови” разглежда самотата не като аномалия, а като определящо състояние на нашето време.

В сърцевината на проекта стои хоровото пеене като радикално проста, неидеологическа форма на заедност. Сведен до глас, мелодия, пауза и тишина, хорът предлага модел на общност, съществуващ отвъд политическа принадлежност или идентичност, основан върху слушане, синхронизация и споделено присъствие.

[Construction Choir Collective](#) представя хоровата музика извън традиционните концертни зали, ситуирайки изпълненията в градска среда и в пряко взаимодействие с архитектурата и социалната динамика на града. Появявайки се неочаквано и без предварително обявяване, изпълнителите, облечени в сини работнически униформи, трансформират публичното пространство във временна строителна площадка: гласът се превръща в инструмент, а музиката — в акт на колективно изграждане. По време на изпълненията хористи и публика съвместно сглобяват, демонтират и преконфигурират модулната архитектурна структура FRIEDERIKE, която функционира като убежище, прожекционна повърхност или място за общо събиране.

Проектът предлага изложба с хорови изпълнения и видеоинсталация на авторската композиция “Острови” от Павел Найденов. Посетителите са поканени да участват активно, като обличат разположените в пространството сини униформи и се включват в колективната вокална практика и споделеното преживяване. Модулната структура FRIEDERIKE може да бъде продължение на изложбата както във вътрешните, така и във външните пространства на павилиона, като приютава неформални срещи, почивка и спонтанни изпълнения през целия период на изложбата. В хода на биеналето Construction

Choir Collective ще изпълнява редовно както в павилиона, така и в публични пространства.

Проектът цели да създаде усещане за общност, макар и само мимолетно. Всеки негов аспект функционира като покана за участие — от възможността да се пее в полифонията, през акта на преобличане, до трансформацията и преместването на пърформативната архитектура FRIEDERIKE и неочакваните намеси в градската среда. В този смисъл “Острови” предлага не просто изложба, а продължителен музикален и партиципативен пърформанс.

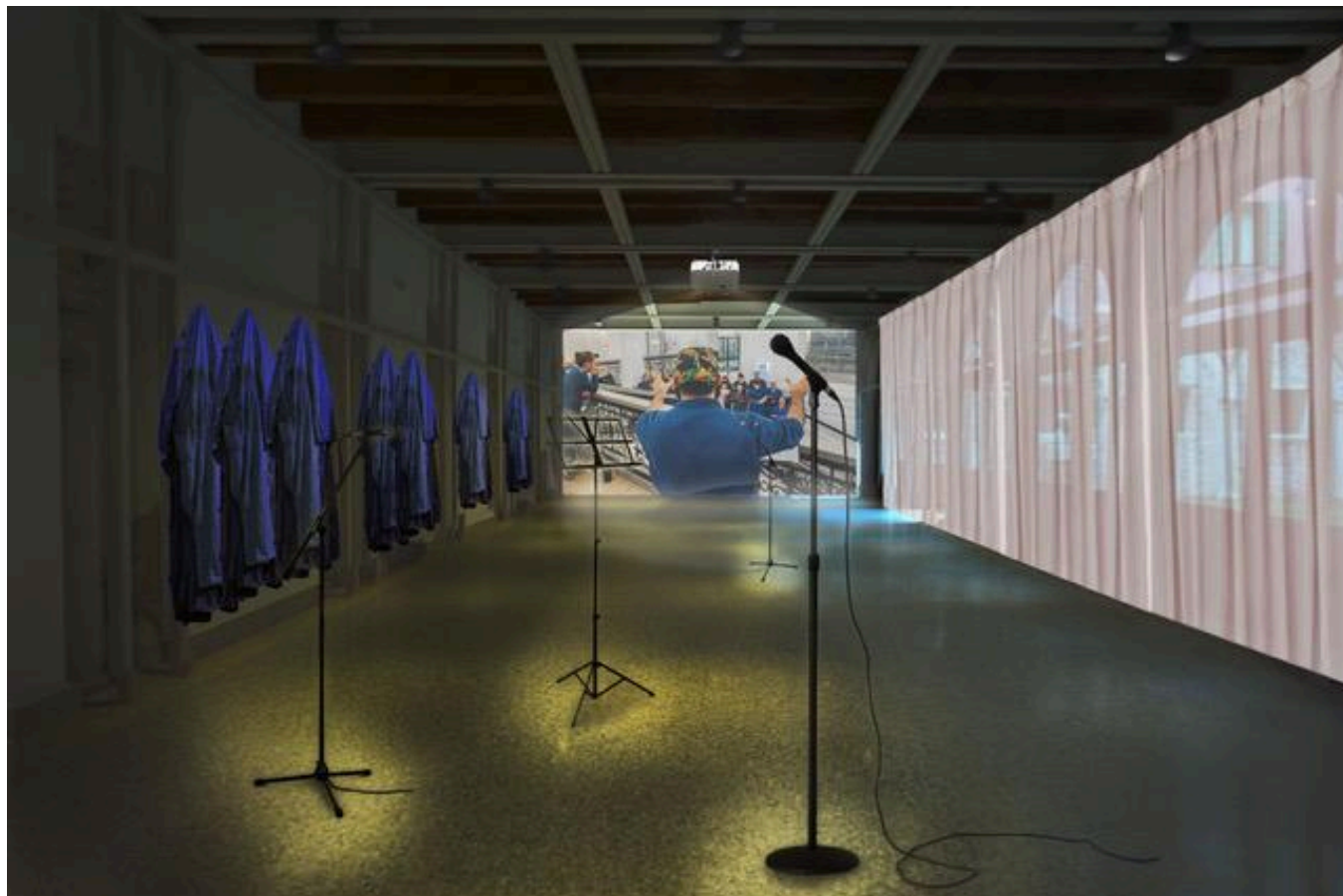
Понятието за хор е разширено, за да обхване общност, събрана чрез музиката, независимо от различията в гласове, тоналности и мелодии. Самият Construction Choir Collective също ще продължи да се разширява и трансформира чрез включването на нови участници на място във Венеция; наред с редовните изпълнения в павилиона са планирани и уъркшопи и отворени репетиции.

Артистичен текст от Павел Найденов

Композицията “Острови” е носталгична рефлексия върху усещането за принадлежност и колективно съществуване. В нейната основа стои една от най-древните форми на музикално изразяване — сливането на човешките гласове. Хоровото пеене функционира като всеобхватна метафора на човешкото състояние: колективен труд, преживяване и израз. Група от индивидуалности, които създават едно общо звуково тяло — общност, формираща се въпреки разделението.

В българската хорова практика думата „спятост“ описва това специфично преживяване. Тя обозначава форма на доверие и връзка, произтичаща от дълбоко разбиране на гласовете около теб — резонанс както на музикално, така и на дълбоко личностно ниво, изграден от звук, дъх и синхрон.

Произведението е композирано като триптих. Започва с древни напеви. Във втората част музикалната тъкан постепенно се отдалечава от хармонията към абстракция и дисонанс, нараствайки до какофония. Тази част отправя покана към публиката: гласът да стане част от потока и да се вплете в непрекъснато променящия се звуков пейзаж. Третата част представлява кодата на триптиха, в която хаосът се фрагментира в ламент — изграденото се разрушава, плътността се разтваря, а мястото на пеенето заема шумът, отразяващ динамиката на нашето време: фрагменти, звукови частици, непрекъснатият фон на акустично замърсяване.

Изображение 1: видеоинсталация, изглед, когато няма изпълнение.

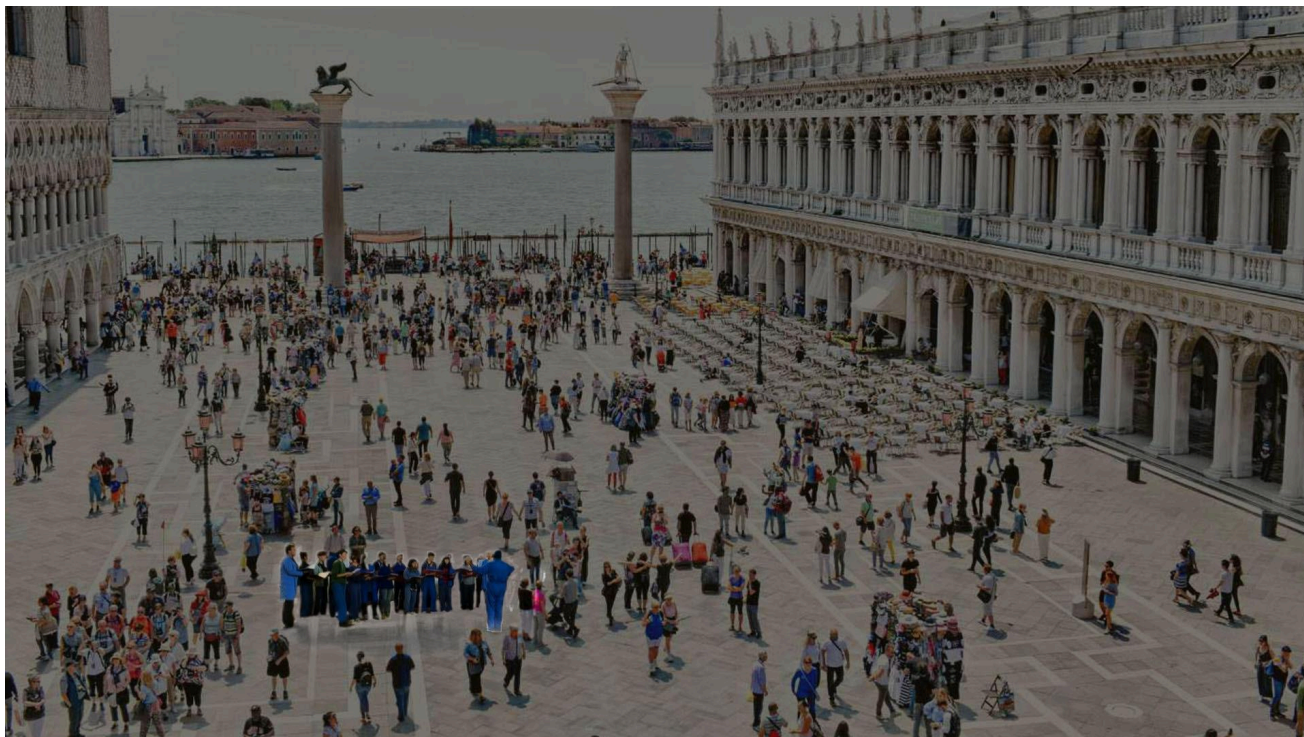
Изображение 2: Изглед по време на изпълнение

Изображение 3: Изглед по време на изпълнение

Изображение 4: Спонтанно/необявено изпълнение в градска среда

Изображение 5: Спонтанно/необявено изпълнение в градска среда

Изображение 6 и 7: Модулната и перформативна конструкция FRIEDERIKE

Ултралеката мембранна конструкция е замислена като продължение на човешкото тяло и като колективен инструмент, който може да бъде издигнат, преместван и демонтиран от няколко души за много кратко време. Самите процеси на изграждане и разглобяване са част от художествения процес — перформативната архитектура.

FRIEDERIKE е с приблизителни размери 7 × 7 м и се състои от ултралека прътова конструкция (от стомана или въглеродни влакна), свързана чрез триизмерно подвижни възли в интелигентна система. Този подвижен и променлив скелет е покрит с динамично проектирана мембрана и чрез взаимодействието между опънните сили (мембраната) и натискните сили (прътовият скелет) формира стабилна, но същевременно лесно трансформируема пространствена система. Цялата структура е обезопасена срещу вятърно натоварване чрез точкови утежнения (напр. водни резервоари) и може бързо и лесно да бъде демонтирана, както и също толкова спонтанно да бъде изградена отново.